

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 15 marca 2023 r.

DIH-3.707.21.2023.AŁ

DECYZJA DIH-III/25/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Delikatesy Centrum Sp. z o.o. z siedzibą w Komornikach od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 20 stycznia 2023 r. (nr akt sprawy: BP.8361.111.2022.AM), nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 6 500 zł (słownie: sześć tysięcy pięćset złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), tj. z uwagi na brak uwidocznienia jakichkolwiek informacji o cenie przy 38 partiach produktów, brak uwidocznienia ceny produktu poza promocją (ceny regularnej) przy 1 partii produktu, nieprawidłową cenę jednostkową produktu w promocji i poza promocją przy 1 partii produktu oraz z uwagi na niezgodność ceny uwidocznionej w miejscu sprzedaży detalicznej z ceną towaru zakodowaną w kasie fiskalnej przy 3 partiach produktów, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 6 i 20 października 2022 r. inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Lubuskim WIiH” lub „organem pierwszej instancji”, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 4 października 2022 r. (nr upoważnienia: BP-103/2022), przeprowadzili kontrolę w punkcie sprzedaży [xxxxxx] w [xxxxxx], należącym do przedsiębiorcy [xxxxxx], zwanego dalej również „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Kontrola przedsiębiorcy, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 5 września 2022 r. znak BP.8361.111.2022, w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący kontrolę legalności prowadzonej działalności gospodarczej oraz prawidłowości

uwidaczniania cen przy produktach oferowanych do sprzedaży konsumentom. Powyższe zawiadomienie doręczono przedsiębiorcy w dniu 7 września 2022 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności kierownika sklepu, będącego osobą upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.

W toku kontroli sprawdzono prawidłowość uwidaczniania cen oferowanych produktów, na zgodność z przepisami ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy, tj. rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Sprawdzeniem objęto 100 partii produktów. W toku kontroli sprawdzono także rzetelność uwidaczniania cen dla konsumentów. W tym celu ze 100 badanych asortymentów wybrano losowo 33 produkty, dla których dokonano porównania zgodności ceny uwidocznionej w miejscu sprzedaży detalicznej z ceną zakodowaną w kasie fiskalnej, a w przypadku produktu objętego promocją, dodatkowo z ceną podaną w materiałach reklamowych, tj. informacji handlowej nr 39/2022, obowiązującej od 6 do 12 października 2022 r.

W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że przy 38 partiach produktów (na 100 sprawdzonych) nie uwidoczniono jakichkolwiek informacji o cenie w miejscu sprzedaży detalicznej. Były to następujące produkty (według załącznika nr 1 do protokołu kontroli):

- 1) Sweetiva Stevia 200 tabl. 11 g,
- 2) Ryż parboiled Sonko 4x100 g,
- 3) Sos czekoladowy Dr. Oetker 200 g,
- 4) Cukier biały saszetki 10 g Diamant,
- 5) Cukier trzcinowy saszetki 10 g Diamant,
- 6) Pełnia szczęścia Mieszanka żurawiny i orzechów nerkowca Felix 140 g,
- 7) Ketchup łagodny z charakterem Tortex 980 g,
- 8) Groszek Bonduelki Bonduelle 160 g / 140 g,
- 9) Pasta z suszonymi pomidorami i żurawiną Wawrzyniec 180 g,
- 10) Pasta z ciecierzycą, pieprzem i czarnuszką Wawrzyniec 180 g,
- 11) Pomidory suszone na słońcu w oleju słonecznikowym Ponti 140 g,
- 12) Ogórki konserwowe kaszubskie Provitus 640 g,
- 13) Kapusta czerwona z jabłkiem Dawtona 500 g / 350 g,
- 14) Sałatka z czerwonej kapusty z jabłkiem i cebulą Vortumnus 750 g / 340 g,
- 15) Ogóreczki konserwowe z papryką chilli Smak 300 g / 150 g,
- 16) Papryka konserwowa Dawtona 500 g / 230 g,
- 17) Cukier wanilinowy Dr. Oetker 16 g,
- 18) Makaron 5-jajeczny nitki Sarita 250 g,
- 19) Mus 100% jabłko banan Kubuś 100 g,
- 20) Mus jabłko gruszka banan Tymbark 200 g,
- 21) Przekąska na 2 śniadanie jogurt & zboża owoce leśne Tymbark 100 g,
- 22) Mus 100% owoców mango, jabłko, banan Tymbark 120 g,

- 23) Mus 100% banan jabłko Kubuś 100 g,
- 24) Owsianka z bananami, kakao Lubella 100 g,
- 25) Owsianka z bananami, truskawkami Lubella 100 g,
- 26) Cukierki Nimm 2 Słoneczny sad Storck 90 g,
- 27) Cukierki Nimm 2 Storck,
- 28) Wafle 7 ziaren z ryżem dzikim Sonko 130 g,
- 29) Wafle ryżowe slim Kupiec 90 g,
- 30) Corn flakes klasyczne Lubella 250 g,
- 31) Groszek zielony Dawtona 400 g / 240 g,
- 32) Sól jodowana morska Prymat 110 g,
- 33) Papryka słodka mielona Prymat 50 g,
- 34) Pieprz czarny Prymat 47 g,
- 35) Papryka ostra mielona Prymat 45 g,
- 36) Pieprz ognisty mielony Prymat 60 g,
- 37) Majeranek suszony Prymat 11 g,
- 38) Sok Jabłkowy tłoczony 3 l Klimkiewicz.

Ponadto stwierdzono, że w przypadku:

- 3 partii produktów (tj. Ptasie mleczko w mocno gorzkiej czekoladzie 80% E. Wedel 360 g, Ciasto Kopiec kreta Dr. Oetker 410 g, Kawa mielona Woseba 250 g) w stosunku do 33 wybranych losowo produktów spośród 100 zbadanych - cena uwidoczniła się od ceny towaru zakodowanej w kasie fiskalnej. W toku kontroli, na żądanie inspektorów, uwidoczniła się prawidłowa cena na półce dla pierwszego z ww. produktów oraz w kasie dla dwóch pozostałych produktów);
- 1 partii produktu (tj. Baton Pawełek śmietanka E. Wedel 45 g) - nie uwidoczniła się ceny produktu poza promocją (ceny regularnej);
- 1 partii produktu (tj. Sardynki w oleju roślinnym Graal 125 g / 87,5 g) - uwidoczniła się nieprawidłową cenę jednostkową produktu w promocji i poza promocją.

Powyższe stanowiło naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, a także § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 20 października 2022 r. (nr akt kontroli: BP.8361.111.2022) oraz w załącznikach do tego protokołu.

Protokół kontroli przedłożono stronie do podpisu przy piśmie z dnia 24 października 2022 r. Strona nie zgłosiła do niego uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

W drodze decyzji z dnia 29 grudnia 2022 r., Lubuski WIIH umorzył w całości postępowanie administracyjne w sprawie wydania na podstawie art. 32 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), zarządzenia pokontrolnego w sprawie usunięcia nieprawidłowości polegających na braku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych w odniesieniu do 38 partii produktów, ze względu na jego bezprzedmiotowość. Pismem z dnia 6 grudnia 2022 r., stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu przedmiotowego postępowania, strona poinformowała bowiem o usunięciu stwierdzonych nieprawidłowości i złożyła w tym zakresie stosowne wyjaśnienia.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, wskazującymi na popełnienie czynu o charakterze deliktu administracyjnego, pismem z dnia 30 listopada 2022 r., na podstawie

art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, Lubuski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę [xxxxxx] o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na niego kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. z uwagi na brak uwidocznienia jakichkolwiek informacji o cenie przy 38 partiach produktów, brak uwidocznienia ceny produktu poza promocją przy 1 partii produktu, nieprawidłową cenę jednostkową produktu w promocji i poza promocją przy 1 partii produktu, informując przy tym o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu oraz wnosząc o sporządzenie i przekazanie informacji o wielkości jego obrotów i przychodu za ostatni zamknięty rok obrotowy. Zawiadomienie to doręczono stronie w dniu 2 grudnia 2022 r.

Pismem z dnia 21 grudnia 2022 r., przedsiębiorca [xxxxxx] został powiadomiony o rozszerzeniu zakresu prowadzonego postępowania o nieprawidłowości dotyczące 3 partii produktów, dla których stwierdzono niezgodność ceny uwidocznionej w miejscu sprzedaży detalicznej z ceną towaru zakodowaną w kasie fiskalnej. Zawiadomienie to doręczono stronie w dniu 23 grudnia 2022 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z dnia 28 grudnia 2022 r. poinformowała, że podtrzymuje swojej dotychczasowe wyjaśnienia złożone w piśmie z dnia 6 grudnia 2022 r., w którym przekazała również wymagane informacje o jej przychodach za rok 2021 (opierając się na danych z CIT-8). Ponownie wniosła o umorzenie postępowania i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa lub zastosowanie najmniejszego wymiaru kary. Swoją prośbę uzasadniła tym, że stwierdzone uchybienia zostały niezwłocznie usunięte, zaś szkodliwość czynu była znikoma i niecelowa. Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność firmy podkreśliła, że jej nadrzędnym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa żywności i spełnienie wymagań przepisów prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 20 stycznia 2023 r. (nr akt sprawy: BP.8361.111.2022.AM), Lubuski WIIH nałożył na przedsiębiorcę [xxxxxx] karę pieniężną w wysokości 6 500 zł (słownie: sześć tysięcy pięćset złotych), z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. z uwagi na brak uwidocznienia jakichkolwiek informacji o cenie przy 38 partiach produktów, brak uwidocznienia ceny produktu poza promocją przy 1 partii produktu, nieprawidłową cenę jednostkową produktu w promocji i poza promocją przy 1 partii produktu oraz niezgodność ceny uwidocznionej w miejscu sprzedaży detalicznej z ceną towaru zakodowaną w kasie fiskalnej przy 3 partiach produktów. Powyższa decyzja została doręczona stronie w dniu 23 stycznia 2023 r.

W dniu 15 lutego 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Lubuskiego WIIH, złożone w imieniu przedsiębiorcy [xxxxxx] przez pełnomocnika, pismo z dnia 3 lutego 2023 r. (za pomocą formularza ePUAP - pisma ogólnego, zgodnie z Urzędowym Poświadczeniem Przedłożenia - UPP w dniu 3 lutego 2023 r.), zawierające odwołanie od ww. decyzji wraz z załącznikami.

W odwołaniu strona wniosła o umorzenie lub obniżenie nałożonej kary pieniężnej. Strona podniosła, że w toku postępowania administracyjnego zostały podjęte natychmiastowe

działania naprawcze, tj. pracownicy sklepu niezwłocznie uzupełnili brakujące etykiety oraz zaktualizowali etykiety zgodnie z systemem kasowym, zaś niezgodność dotycząca błędnego przeliczenia ceny jednostkowej nie wynikała z celowych działań oszukańczych, tylko była błędem systemowych, który został niezwłocznie usunięty. Zwróciła uwagę, że kierownik sklepu przeszkolił wszystkich pracowników w zakresie codziennego uzupełniania cen oraz zobowiązał się do wzmożonego nadzoru oraz stosowania się do instrukcji i wskazówek działu jakości w przedmiotowym zakresie. Zaznaczyła, że stwierdzone nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte jeszcze w trakcie kontroli, co potwierdzono w ostatnim dniu kontroli, a także w drodze decyzji umarzającej w całości postępowanie administracyjne w sprawie wydania zarządzenia pokontrolnego, ze względu na jego bezprzedmiotowość. Strona uważa, że w świetle powyższego należy przyjąć, iż spółka dopełniła spoczywającego na niej obowiązku w zakresie uwidaczniania cen.

Odnosząc się do poprzednich nieprawidłowości stwierdzonych w innych sklepach [xxxxxx], wskazała, że wynikały one z nieprawidłowego przeszkolenia personelu, dużej rotacji pracowników oraz ich niedoboru, oraz że uchybienia te zawsze były w sposób natychmiastowy usuwane, a kolejne incydenty wywoływały komunikację ogólną z centrali firmy (jako dowód w odwołaniu przedstawiła wycinek z wewnętrznych publikacji [xxxxxx]). Nadto wskazała, że spółka podjęła działania zmierzające do edukowania sklepów własnych, agencyjnych, jak i sklepów franczyzowych w zakresie uwidaczniania cen, w tym stosowania odpowiednich przeliczników cen jednostkowych (film z nagraniem szkoleniem online z ubiegłego roku dostępny jest na wewnętrznej platformie szkoleniowej [xxxxxx]). Strona stara się w ten sposób wykazać, że nieuwidacznianie cen nie było nigdy działaniem celowym, tylko zdarzeniami wynikającymi z nieprawidłowego postępowania pracowników. Strona podkreśliła, że ma świadomość o obowiązku prawnym, jaki spoczywa na niej w zakresie uwidaczniania cen i dokłada wszelkich starań (o czym świadczy wzmożona komunikacja, szkolenia, czy też publikacje), aby było to spełnione, jednakże czynnik ludzki i sytuacja kadrowa sklepów miały duży wpływ na wystąpienie uchybień. Dodała, że kierownicy sklepów w [xxxxxx] oraz w [xxxxxx] zostali pouczeni o konieczności przeszkolenia personelu i dodatkowego nadzoru w tym zakresie, tak, aby sytuacja nie powtórzyła się (do odwołania dołączyła protokoły ze szkoleń z listą wszystkich osób przeszkolonych, stanowiące załączniki nr 1 i 2).

Strona uważa, że powyższe natychmiastowe działania spółki powinny być brane pod uwagę przy ocenie stopnia naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, w tym charakter, waga, skala (ilość zakwestionowanych produktów) oraz czas trwania naruszenia tych obowiązków. Wyraziła pogląd, że nałożona kara pieniężna jest zbyt wysoka, gdyż nie wzięto pod uwagę progresu w podejmowanych działaniach na rzecz zmniejszenia uchybień dotyczących braku zapewnienia cen. Podkreśliła, że postęp działań naprawczych potwierdza umorzenie postępowania administracyjnego dotyczącego wydania zaleceń pokontrolnych. Dodała, że wieloletnia działalność spółki to ciągłe doskonalenie systemów, przystosowanie się do przepisów prawa i liczne szkolenia. Również to, że każde problemowe lub niejasne zapisy ustawy były konsultowane z ustawodawcą, świadczy jej zdaniem o dążeniu do spełnienia wymogów prawnych.

Wnosząc o umorzenie kary pieniężnej lub jej obniżenie, podniosła, że kara ta jest bardzo dużym obciążeniem dla sklepu, a biorąc pod uwagę historię podjętych działań w celu realizacji wszystkich obowiązków, jest całkowicie niewspółmierna.

Pismem z dnia 27 lutego 2023 r. znak DIH-3.707.21.2023.AŁ, Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono pełnomocnikowi strony w dniu 28 lutego 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Od 1 stycznia 2023 r. obowiązuje ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r. poz. 2581). Zgodnie z art. 10 tej ustawy, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, tj. ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, tj. przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz przepisy rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jak wynika z definicji zawartych w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy, przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (inaczej cenę sprzedaży), zaś przez cenę jednostkową towaru (usługi) - cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Dodatkowo sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W świetle § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. W myśl § 3 ust. 2 tego rozporządzenia, cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Cena jednostkowa, jak wynika z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie, na podstawie ustaleń kontroli przeprowadzonej w punkcie sprzedaży [xxxxxx] w [xxxxxx], należącym do przedsiębiorcy [xxxxxx], inspektorzy reprezentujący Lubuskiego WIIH stwierdzili, że przy 38 partiach produktów (na 100 sprawdzonych) nie uwidoczniło jakichkolwiek informacji o cenie w miejscu sprzedaży detalicznej, przy 1 partii produktu nie uwidoczniło ceny produktu poza promocją (ceny regularnej), przy 1 partii produktu uwidoczniło nieprawidłową cenę jednostkową produktu w promocji i poza promocją, zaś przy 3 partiach produktów (na 33 wybrane losowo produkty spośród 100 zbadanych) cena uwidoczniła na wywieszce różniła się od ceny towaru zakodowanej w kasie fiskalnej, co stanowiło naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, a także § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 4 tej ustawy, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor IH.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, decyzją z dnia 20 stycznia 2023 r. (nr akt sprawy: BP.8361.111.2022.AM), Lubuski WIIH nałożył karę pieniężną w wysokości 6 500 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się naruszenia prawa.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona wniosła o umorzenie lub obniżenie nałożonej kary pieniężnej. Strona podniosła, że stwierdzone nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte jeszcze w trakcie kontroli, co potwierdzono w ostatnim dniu kontroli, a także w drodze decyzji umarzającej w całości postępowanie administracyjne w sprawie wydania zarządzenia pokontrolnego, ze względu na jego bezprzedmiotowość. Strona uważa, że wskazane w odwołaniu natychmiastowe działania spółki powinny być brane pod uwagę przy ocenie stopnia naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, w tym charakter, waga, skala (ilość zakwestionowanych produktów) oraz czas trwania naruszenia tych obowiązków. Wyraziła pogląd, że nałożona kara pieniężna jest zbyt wysoka, gdyż nie wzięto pod uwagę progresu w podejmowanych działaniach na rzecz zmniejszenia uchybień dotyczących braku zapewnienia cen. Podkreśliła, że postęp działań naprawczych potwierdza umorzenie postępowania administracyjnego dotyczącego wydania zaleceń pokontrolnych. Dodata, że wieloletnia działalność spółki to ciągłe doskonalenie systemów, przystosowanie się do przepisów prawa i liczne szkolenia. Strona stara się jednocześnie wykazać, że nieuwidacznianie cen nie było nigdy działaniem celowym, tylko zdarzeniami wynikającymi z nieprawidłowego postępowania pracowników. Podkreśliła, że ma świadomość o obowiązku prawnym, jaki spoczywa na niej w zakresie uwidaczniania cen i dokłada wszelkich starań (o czym świadczy wzmożona komunikacja, szkolenia, czy też publikacje), aby było to spełnione, jednakże czynnik ludzki i sytuacja kadrowa sklepów miały duży wpływ na wystąpienie uchybień. Dodata, że kierownicy sklepów w [xxxxxx] oraz w [xxxxxx] zostali pouczeni o konieczności przeszkolenia personelu i dodatkowego nadzoru w tym zakresie, tak, aby sytuacja nie powtórzyła się (do odwołania dołączyła protokoły ze szkoleń z listą wszystkich osób przeszkolonych). Strona, wnosząc o umorzenie kary pieniężnej lub jej obniżenie, podniosła, że kara ta jest bardzo dużym obciążeniem dla sklepu, a biorąc pod uwagę historię podjętych działań w celu realizacji wszystkich obowiązków, jest całkowicie niewspółmierna.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, należy wskazać, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w przedmiocie wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 6 500 zł, w związku z ustaleniami kontroli (nr akt kontroli: BP.8361.111.2022), których strona nie kwestionowała, a które wskazują na niewykonanie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz z przepisów wykonawczych do tej ustawy. Nałożona na stronę kara pieniężna jest typową karą administracyjną, której zastosowanie jest możliwe w razie zaistnienia stanu niezgodnego z prawem, a odpowiedzialność administracyjna, jaka z tego tytułu powstaje, ma charakter obiektywny i opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką do przypisania tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków.

Zaznaczyć należy, że przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie przewidują możliwości badania przez wojewódzkiego inspektora IH istnienia winy (umyślnej lub nieumyślnej), bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego stwierdzono nieprawidłowości. Tym samym, niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 tej ustawy, w każdym przypadku będzie skutkowało wydaniem przez wojewódzkiego inspektora IH decyzji administracyjnej, tj. decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej przy uwzględnieniu przesłanek miarkowania tej kary (art. 6 ust. 1 i 3 tej ustawy), albo w przypadku stwierdzenia, że waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa - decyzji o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu (art. 189f § 1 pkt 1 Kpa), nie oznacza to jednak, iż stronę uznaje się za nieponoszącą odpowiedzialności za stwierdzone nieprawidłowości. Mając na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej (sankcji administracyjnej), bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostają okoliczności, na które strona powołuje się w pismach z dnia 6 i 28 grudnia 2022 r., a także w odwołaniu (tj. czynnik ludzki i sytuacja kadrowa sklepów), wskutek których doszło do naruszenia prawa, czy też działania naprawcze podjęte przez stronę w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę pieniężną wymierza się za samo naruszenie prawa.

Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Była ona obowiązana uwidocznić informacje o cenach i cenach jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie strona w odniesieniu do 38 partii produktów (na 100 sprawdzonych) nie uwidoczniała jakichkolwiek informacji o cenie, przy 1 partii produktu nie uwidoczniała ceny produktu poza promocją (ceny regularnej), przy 1 partii produktu uwidoczniała nieprawidłową cenę jednostkową produktu w promocji i poza promocją, zaś przy 3 partiach produktów (na 33 wybrane losowo produkty spośród 100 zbadanych) nie zapewniła zgodności ceny uwidocznionej na wywieszce z ceną towaru zakodowaną w kasie fiskalnej, a tym samym nie wykonała powyższego obowiązku, co stanowiło wystarczającą przesłankę do przypisania jej odpowiedzialności z tego tytułu i nałożenia na nią kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Prezes UOKiK wskazuje, że w świetle art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy, wojewódzki inspektor IH ma obowiązek nałożyć na niego karę pieniężną w granicach przewidzianych ustawowo, tj. w wysokości do 20 000 zł, zaś przy ustalaniu wysokości tej kary ma obowiązek uwzględnić stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu. Stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 6 500 zł, która stanowi 32,5% górnego wymiaru kary.

Biorąc pod uwagę, że strona zakwestionowała wysokość wymierzonej jej kary pieniężnej, uznając ją za zbyt wysoką i całkowicie niewspółmierną, zważywszy na historię podjętych działań w celu realizacji wszystkich obowiązków, jak również progres w podejmowanych działaniach na rzecz zmniejszenia stwierdzonych nieprawidłowości, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zebranego materiału dowodowego uznał, że dokonana przez organ pierwszej instancji ocena przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, mających wpływ na wymiar tej kary, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że stwierdzone nieprawidłowości, polegające na braku uwidocznienia jakichkolwiek informacji o cenie w miejscu sprzedaży detalicznej dotyczyło 38 partii produktów (na 100 sprawdzonych), braku uwidocznienia ceny produktu poza promocją (ceny regularnej) - 1 partii produktu, uwidocznieniu nieprawidłowej ceny jednostkowej produktu w promocji i poza promocją - 1 partii produktu, zaś polegające na nierzetelnym informowaniu o cenie produktu (różnica kasa-półka) - 3 partii produktów (na 33 wybrane losowo produkty spośród 100 zbadanych), co godziło istotnie w interesy konsumentów w zakresie ich prawa do informacji oraz uniemożliwiało im porównanie cen towarów znajdujących się w ofercie handlowej. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, w oparciu o które podejmowane są decyzje o zakupie towaru. Dlatego jasna i rzetelna informacja o cenie oraz możliwość porównania cen wielu towarów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Takie porównanie cen między towarami podobnymi, lecz o różnej masie lub objętości, zapewnia kupującemu cenę jednostkową. Należy zatem zgodzić się z twierdzeniem organu pierwszej instancji, że niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenie i cenie jednostkowej nawet przy niewielkiej ilości towarów stanowi istotne naruszenie w świetle praw i świadomości każdego konsumenta. Niemniej jednak, jak wynika z ustaleń kontroli, strona nie zapewniła konsumentom jakichkolwiek informacji o cenie dla 38% produktów, objętych sprawdzeniem. W ocenie Prezesa UOKiK, powyższe przemawia za tym, iż organ pierwszej instancji mógł przypisać stronie znaczny stopień naruszenia obowiązków.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, że spółka [xxxxxx] dokonała rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 6 czerwca 2002 r. i nie jest to jej pierwsze naruszenie przepisów w zakresie uwidoczniania cen, co też miało wpływ na wymiar kary. Strona była wcześniej kontrolowana w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, co skutkowało wydaniem przez Lubuskiego WIIH decyzji z dnia 3 sierpnia 2022 r. (nr akt sprawy: BP.8361.66.2022.NJ) o nałożeniu na nią kary pieniężnej w wysokości 4 200 zł, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, z uwagi na brak uwidocznienia informacji o cenie i cenie jednostkowej przy 50 partiach produktów oraz niezgodność ceny uwidocznionej w miejscu sprzedaży detalicznej z ceną towaru zakodowaną w kasie fiskalnej przy 4 partiach produktów. Należy wskazać, na co słusznie zwrócił uwagę również organ pierwszej instancji, że było to kolejne (drugie) następujące po sobie naruszenie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia stwierdzenia takiego naruszenia po raz pierwszy, zaś biorąc pod uwagę także ilość zakwestionowanych partii produktów - nie można mu przypisać charakteru incydentalnego. Odnosząc się natomiast do wyjaśnień strony złożonych w pismach z dnia 6 i 28 grudnia 2022 r., jak również w odwołaniu, trudno przyjąć, że stwierdzone nieprawidłowości były niezamierzone i miały jedynie charakter przejściowy. Należy zatem przychylić się do poglądu organu pierwszej instancji, że strona w dalszym ciągu nie dokłada należytej staranności przy wykonywaniu swojej działalności, w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów.

Przy ocenie powyższych przesłanek nie pominięto faktu, że strona podjęła natychmiastowe działania naprawcze, tj. w toku kontroli, na żądanie inspektorów, usunęła stwierdzone nieprawidłowości w zakresie niezgodności ceny uwidocznionej na wywieszce z faktyczną

ceną towaru zakodowaną w kasie fiskalnej dla 3 partii produktów, a ponadto w piśmie z dnia 6 grudnia 2022 r. poinformowała o usunięciu pozostałych nieprawidłowości, co skutkowało wydaniem przez Lubuskiego WIIH decyzji z dnia 29 grudnia 2022 r., na mocy której umorzono w całości postępowanie administracyjne w sprawie wydania zarządzenia pokontrolnego w sprawie usunięcia nieprawidłowości polegających na braku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych dla 38 partii produktów, ze względu na jego bezprzedmiotowość. Nadto należy podkreślić, że nieprawidłowości nie były usuwane przez stronę po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, gdzie zamieszczono m.in. informacje o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia, a dopiero w wyniku ustaleń kontroli. Niemniej jednak, fakt podjęcia natychmiastowych działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za stwierdzone nieprawidłowości polegające na niedopełnieniu powyższych obowiązków. Odpowiedzialność administracyjna wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą naruszenia prawa, w tym przypadku art. 4 ust. 1 tej ustawy, a także § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Prezes UOKiK wskazuje, że niezależnie od podejmowanych przez stronę działań (np. wzmożona komunikacja, szkolenia pracowników, publikacje), nadal uchyla ona obowiązkom w zakresie uwidaczniania cen, co czyni jej działania nieskutecznymi.

Biorąc pod uwagę trzecia przesłankę wpływającą na wymiar kary, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił, że strona przekazała wymagane informacje o jej przychodach za rok 2021, opierając się na danych z zeznania podatkowego CIT-8.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przestanki, jakimi kierował się Lubuski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do jej umorzenia lub obniżenia. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 6 500 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest w opinii Prezesa UOKiK, kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia prawa. Stanowi ona 32,5% górnego wymiaru kary i [xxxxxx] przychodów strony za rok 2021. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni jakichkolwiek informacji o cenie dla 38 partii produktów (spośród 100 sprawdzonych), ceny produktu poza promocją (ceny regularnej) dla 1 partii produktu, prawidłowej ceny jednostkowej produktu w promocji i poza promocją dla 1 partii produktu oraz rzetelnej informacji o cenie produktu (różnica kasa-półka) dla 3 partii produktów (spośród 33 wybranych losowo produktów spośród 100 zbadanych).

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymaganiom określonym w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom, który stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt II GSK 684/11 oraz z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca,

jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, czyli właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były towary opatrzone odpowiednimi informacjami o cenie i cenie jednostkowej, jak również powinna być ona możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w niniejszej sprawie.

W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 6 500 zł jest kwotą optymalną i wystarczającą do spełnienia jej celów. Tym samym, takiej kary nie można uznać za zbyt wysoką, jak podniosła strona w odwołaniu.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła niezwłocznie stwierdzone nieprawidłowości. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż strona dopuściła się kolejnego (drugiego) naruszenia przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, a także § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, co może świadczyć nie tylko o lekceważącym podejściu do obowiązujących przepisów prawa, ale przede wszystkim o tym, że strona istotnie naruszyła i ograniczyła podstawowe uprawnienie konsumentów, tj. prawo do należytej informacji o cenach towarów. W ocenie Prezesa UOKiK, strona nie dążyła należytej staranności przy realizacji powyższych obowiązków i nie podjęła skutecznych działań w zakresie ustalenia przyczyn, które powodują nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen. Bez wątpienia, stwierdzone uchybienia nie miały charakteru jednorazowego, zaś skala nieprawidłowości była znaczna, stąd też wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą.

Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszania prawa, to należy wskazać, że nie ma to wpływu na odstąpienie od nałożenia kary administracyjnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, gdyż aby można było zastosować te przepisy, muszą zostać spełnione łącznie obie przesłanki, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Sam fakt podjęcia przez stronę natychmiastowych działań naprawczych i zapobiegawczych stanowi okoliczność łagodzącą, lecz nie jest wystarczające do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Wskazać należy, że istotnym kryterium uwzględnianym przy ustalaniu kary pieniężnej jest zakres naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen, który w niniejszej sprawie był znaczny, co też miało zasadniczy wpływ na wymiar tej kary.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie

skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniałaby cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna.

Brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tj. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i porzucenia na pouczeniu, gdyż nie można na podstawie całokształtu zaistniałych na gruncie niniejszej sprawy okoliczności uznać, że cele, dla których nałożona została powyższa kara pieniężna, zostały spełnione w momencie usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Tym samym, zawarty w odwołaniu wniosek strony o umorzenie nałożonej kary pieniężnej lub jej obniżenie, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie wymierzenia kary pieniężnej na gruncie ustawy o informowaniu o cenach. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu IH w Gorzowie Wielkopolskim w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania tej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
  - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od

opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxx]
2. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a